

Weekly Inspiration - Life Lessons from the Parsha - Vayishlach

Rabbi Shmuel Silber

1. בראשית פרק לב

כג וַיָּקָם | בְּלַיְלָהּ הוּא וַיִּקַּח אֶת־שְׁתֵּי נָשָׁיו וְאֶת־שְׁתֵּי שִׁפְחֹתָיו וְאֶת־אֶחָד עֶשֶׂר יְלָדָיו וַיַּעֲבֹר אֶת מַעְבַּר יַבֶּק: כד וַיִּקְחֵם וַיַּעֲבֹרם אֶת־הַנָּחַל וַיַּעֲבֹר אֶת־אֲשֶׁר־לוֹ: כה וַיּוֹתֵר יַעֲקֹב לְבָדּוֹ וַיֵּאבֶּק אִישׁ עִמּוֹ עַד עֲלוֹת הַשָּׁחַר: כו וַיֵּרָא כִּי לֹא יָכֹל לוֹ וַיִּגַע בְּכַף־יָרְכוֹ וַתִּקַּע כַּף־יָרֶךְ יַעֲקֹב בְּהַאֲבָקוֹ עִמּוֹ: כז וַיֹּאמֶר שְׁלַחֲנִי כִּי עָלָה הַשָּׁחַר וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁלְּחֶךָּ כִּי אִם־בְּרַכְתָּנִי: כח וַיֹּאמֶר אֵלָיו מִה־שָּׂמֶךְ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב: כט וַיֹּאמֶר לֹא יַעֲקֹב יֹאמֶר עוֹד שָׂמֶךְ כִּי אִם־יִשְׂרָאֵל כִּי־שָׁרִיתָ עִם־אֱלֹהִים וְעִם־אֲנָשִׁים וַתּוֹכַל: ל וַיִּשְׁאַל יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הַגִּידָה־נָּא שְׂמֶךְ וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶה תִּשְׁאַל לְשָׁמִי וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ שֵׁם: לא וַיִּקְרָא יַעֲקֹב שֵׁם הַמָּקוֹם פְּנִיאֵל כִּי־רָאִיתִי אֱלֹהִים פָּנִים אֶל־פָּנִים וַתִּנְצַל נַפְשִׁי: לב וַיִּזְרַח־לוֹ הַשֶּׁמֶשׁ כְּאֲשֶׁר עָבַר אֶת־פְּנוּאֵל וְהוּא צָלַע עַל־יָרְכוֹ: לג עַל־כֵּן לֹא־יֹאכְלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־גִּיד הַנְּשָׂה אֲשֶׁר עַל־כַּף הַיָּרֶךְ עַד הַיּוֹם הַזֶּה כִּי נִגַע בְּכַף־יָרֶךְ יַעֲקֹב בְּגִיד הַנְּשָׂה:

23. And he arose during that night, and he took his two wives and his two maidservants and his eleven children, and he crossed the ford of [the] Jabbok. **24.** And he took them and brought them across the stream, and he took across what was his. **25.** And Jacob was left alone, and a man wrestled with him until the break of dawn. **26.** When he saw that he could not prevail against him, he touched the socket of his hip, and the socket of Jacob's hip became dislocated as he wrestled with him. **27.** And he (the angel) said, "Let me go, for dawn is breaking," but he (Jacob) said, "I will not let you go unless you have blessed me." **28.** So he said to him, "What is your name?" and he said, "Jacob." **29.** And he said, "Your name shall no longer be called Jacob, but Israel, because you have commanding power with [an angel of] God and with men, and you have prevailed." **30.** And Jacob asked and said, "Now tell me your name," and he said, "Why is it that you ask for my name?" And he blessed him there. **31.** And Jacob named the place Peniel, for [he said,] "I saw an angel face to face, and my soul was saved." **32.** And the sun rose for him when he passed Penuel, and he was limping on his thigh. **33.** Therefore, the children of Israel may not eat the displaced tendon, which is on the socket of the hip, until this day, for he touched the socket of Jacob's hip, in the hip sinew.

2. חזקוני בראשית פרק לב פסוק לג

... על כן שהוזק יעקב בגיד הנשה קבלו עליהם בניו משם ואילך שלא יאכלו ממנו ...

3. חזקוני בראשית פרק לב פסוק לג

(לג) על כן לא יאכלו ... בדין הוא שיש לקנוס ולענוש בני ישראל מאכילת גיד הנשה שהניחו את אביהם הולך יחידי כדכתיב ויותר יעקב לבדו. והן היו גבורים והיה להם להמתין אביהם ולסייעו אם יצטרך והם לא עשו לו לוויה והוזק על ידם ומכאן ואילך יהיה להם לזכר ויהיו זריזים במצות לוויה ולכך לוויה יעקב את יוסף.

4. רשב"ם בראשית פרק לב פסוק לג

(לג) על כן לא יאכלו – לזכרון גבורתו של יעקב ונס שעשה לו הק' שלא מת:

5. ספר החינוך מצוה ג

משרשי מצוה זו, כדי שתהיה רמז לישראל שאף על פי שיסבלו צרות רבות בגליות מיד העמים ומיד בני עשו, שיהיו בטוחים שלא יאבדו, אלא לעולם יעמוד זרעם ושמם, ויבוא להם גואל ויגאלם מיד צר. ובזכרם תמיד ענין זה על יד המצוה שתהיה לזכרון, יעמדו באמונתם ובצדקתם לעולם. ורמז זה

הוא לפי שאותו מלאך שנלחם עם יעקב אבינו, שבא בקבלה שהיה שרו של עשו, רצה לעקרו ליעקב מן העולם הוא וזרעו ולא יכול לו, וציערו כנגיעת הירך, וכן זרע עשו מצער לזרע יעקב, ולבסוף תהיה להם ישועה מהם, כמו שמצינו באב שזרחה לו השמש לרפואתו ונושע מן הצער. כן יזרח לנו השמש של משיח וירפאנו מצערנו ויגאלנו, אמן במהרה בימינו.

6. בראשית רבה (וילנא) פרשת וישלח פרשה עז סימן ג

ג ר' חמא בר"ח אמר שרו של עשו היה

7. Covenant & Conversation: Chief Rabbi Lord Jonathan Sacks (page 220)

Jacob himself had no doubt. It was God. He called the place of the encounter Peni'el, "because I saw God face to face, and yet my life was spared" (32:30). The adversary himself implies as much when he gives Jacob the name Israel: "for you have struggled with God and with man and have overcome." Hitherto, we have seen Jacob struggle with human beings, with Esau and Laban. Now, the text seems to suggest, he has struggled with God Himself. ¶

8. רשב"ם בראשית פרק לב פסוק כה

(כה) ויותר יעקב לבדו – כלומר שהעביר כל אשר לו, שלא היה עוד לעבור אלא הוא לבדו, ורצה לעבור אחריהם, כי לברוח דרך אחרת שלא יפגשנו עשו נתכוון: ויאבק – מלאך עמו שלא יוכל לברוח ויראה קיום [הבטחתו] של הק' שלא יזיקהו עשו:

9. The Rav: Thinking Aloud on the Parsha: Rabbi David Holzer (page 346)

The Rav explained that in the end Yaakov never divides the camp because the *mal'ach* delayed him, so he didn't have time. This is why *Va'yisa einav v'hinei Eisav* – he lifted his eyes and Eisav was upon him. The reason Hashem sent the *mal'ach* was because it wasn't proper what Yaakov planned to do – *al pi din* it is not right to sacrifice one *machaneh* so the other may live.

10. בראשית פרק לא

(כ) וַיִּגְנֹב יַעֲקֹב אֶת־לֵב לְבֶן הָאֲרָמִי עַל־פְּלִי הַגִּיד לוֹ כִּי בָרַח הוּא:

And Jacob concealed from Laban the Aramean by not telling him that he was fleeing.

11. בראשית פרק כה

(כז) וַיִּגְדְּלוּ הַנְּעָרִים וַיְהִי עֲשׂו אִישׁ יָדַע צִיד אִישׁ שָׂדֵה וַיַּעֲקֹב אִישׁ יָשָׁב אֹהֳלִים:

And the youths grew up, and Esau was a man who understood hunting, a man of the field, whereas Jacob was an innocent man, dwelling in tents.

12. רש"י בראשית פרשת תולדות פרק כה פסוק כז

תם – אינו צקי בכל חלה, חלל כלבו כן פיו. מי שאינו חריף לרמות קרוי תם:

He was not an expert in all these [matters]. Like his heart, so was his mouth. A person who is not astute at deceiving is called, תם, innocent.

13. משנה מסכת אבות פרק ד משנה א

בן זומא אומר ... איזהו גבור הכובש את יצרו שנאמר (משלי טו /זט/) טוב ארך אפים מגבור ומושל ברוחו מלוכד עיר

14. פירוש רבינו יונה על אבות פרק ד משנה א

איזהו גבור הכובש את יצרו – כמו שכח הגוף היא מעלתו וחשיבותו. כך כח הנשמה הוא מעלתה. וגבורת הגוף שהיא הכח באדם גם בבהמה הוא כי לכלם יש כח לישא משאות ומהם יותר על חבריהם. ובזה לא דבר בן זומא כי לא נקראת גבורה אך מגבורת הלב שיש בה שני כחות להיות גבור במלחמה ולא יפחד לכו לעולם. וגם כח כבישת היצר והיא נחלקת בין האדם והבהמה כי לא לבהמות גבורת הלב.

15. תוספות יום טוב מסכת אבות פרק ד משנה א

הכובש את יצרו – יצר הרע נקרא יצר סתם לפי שקדם ושליט בגוף הוא לבדו.

16. תוספות יום טוב מסכת אבות פרק ד משנה א

ועוד פירש שהוא יצרו המיוחד לו ונתעצם בו

17. בראשית פרק לב פסוק לא

וַיִּקְרָא יַעֲקֹב שֵׁם הַמָּקוֹם פְּנֵי אֵל כִּי־רָאִיתִי אֱלֹהִים פְּנִים אֶל־פְּנִים וַתִּנָּצַל נַפְשִׁי:

And Jacob named the place Peniel, for [he said,] "I saw an angel face to face, and my soul was saved."